

کنسرتی برای صلح

#

فرهیختگان| علیم قاسیم‌اف که می‌خواهد در تالار وحدت کنسرت برگزار کند نشست خبری‌اش را هم برگزار کرد. او می‌گوید کنسرت‌هایش را برای صلح برگزار می‌کند. او درباره ارکستر سازهای بادی‌ای که در ایران با او اجرا می‌کنند هم گفته است: «این کنسرت می‌تواند بسیار خوب باشد و علاوه‌بر اجرا در ایران، در آمریکا و آذربایجان نیز اجرا شود.» این موسیقیدان آذری می‌گوید: «این زبان است که شاید ما را از هم دور کند. ما به پهانه زبان برای خودمان سد ایجاد کردیم در حالی که موسیقی ما و ایران به هم شبیه هستند و می‌توان همکاری‌های زیادی را در این حوزه ایجاد کرد.» این کنسرت با خوانندگی علیم قاسیم‌اف ۲۱ و ۲۲ دی‌ماه در تالار وحدت برگزار می‌شود.

نامه کانون کارگردانان سینمای ایران به رئیس‌جمهوری

نگرانیم

فرهیختگان|در پی اتفاق‌های اخیر برای سینما و توقف اکران فیلم «خانه پدری» بر اثر فشار تدرورها و کنار گذاشتن چند فیلم مهم از کارگردان‌های صاحب‌نام از جشنواره سی‌وسوم فیلم فجر، کانون کارگردانان سینمای ایران دیروز نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نوشت تا ضمن یادآوری وعده‌های دولت یازدهم در حوزه فرهنگ و هنر، نگرانی خود را از وضعیت حال و آینده سینمای ایران ابراز کنند. در این نامه کانون کارگردانان با یادآوری وعده‌های رئیس‌جمهور در جمع هنرمندان، ضمن اعلام نگرانی خود از وضعیت پیش‌آمده برای سینمای ایران تاکید کرده است که «برآینم تا در مسیر رسیدن به اعتدال فرهنگی بر عهدمان با شما بمانیم.» در نامه کانون کارگردانان سینمای ایران از گشایش خانه سینما به‌عنوان اقدامی امیدوارکننده نام برده شده که

کافه نقاش

نقاشی که یک عمر آرامش به مردم هدیه داد

دشت‌ها و کویرها

ارزو جعفریان | دیروز چهره‌های شاخص هنری به گالری آریانا رفتند تا شاهد افتتاح نمایشگاه آثار نوستالژیک و شاعرانه جلال شباهنگی با عنوان «دشت‌ها و کویرها» باشند. گرافیست، نقاش و مجسمه‌ساز ۸۰ساله با درجه کارشناسی‌ارشد طراحی گرافیک از دانشگاه سن هوزه ایالت کالیفرنیا. او به عضویت هیات‌علمی دانشگاه تهران درآمده است و از سال ۱۳۴۷ به مدت ۳۰سال به تدریس در حوزه‌های مختلف هنرهای تجسمی مشغول بوده است. ساخت احجام شیشه‌ای از دغدغه‌های مهم او در کنار تدریس بوده است.

در کنار این دغدغه نقاشی از جاذبه‌های کویر ایران او را به نامی آشنا در ایران و جهان تبدیل کرده است. شباهنگی می‌گوید نمایشگاه اخیرش مروری بر شش سال کار بی‌وقفه او بوده است: «این مجموعه شامل نقاشی‌هایی از دشت و کویرهای طنژ و کاشان است، من مدت‌ها در این فضاها سیر کردم و اتودهای بسیار از آنها زدم. برداشتم از این فضاها بیشتر سکوت و آرامش است، بنابراین سعی کردم در این کارها که از منظر نقاشانه بسیار خلاصه شده‌اند هدف اصلی‌ام، القای آرامش را به تصویر بکشم. گمانم این است اگر توانسته باشم سکوت و آرامش خاص کویر را در آثارم بازتاب دهم، روح و هویت واقعی این فضا را نشان مخاطب دادم. در این آثار سعی کردم از رنگ‌های آرامش‌بخش بهره بگیرم و بر همین اساس یا آن که رنگ‌ها پرقدترند و شدت دارند اما وقتی کنار هم می‌نشینند بیننده را آرام می‌کنند.» شباهنگی ۳۱ اثر نمایشگاهش را با تکنیک رنگ روغن روی بوم و رنگ‌های تیزی ماشین روی مقوای سخت شده و بوم ارائه داده است. خودش می‌گوید: «آثار رنگ روغن که ابعادی بزرگ دارند، بدون استفاده از هیچ وسیله و ابزاری تنها با دست اجرا شده‌اند، اما در آثار دیگر که

روی مقوای سخت کار شده ابتدا روی مقوا ماده‌ای به نام هیسکل را زده‌ام تا صاف شود و پس از مدتی رنگ را روی آن اپلای کرده‌ام.» این‌طور که شباهنگی اشاره کرده است، حدود ۲۰ سال پیش این تم را با مجموعه کوچکی در نمایشگاه تهران شروع کرده است. شباهنگی در تابلوهای «دشت و کویرها» که خالی از فیگور و حضور انسانی است، می‌گوید: «وقتی در سکوت مطلق هستی حتی یک علف هم می‌تواند

نقش یک انسان را بازی کند، هیچ ایرادی ندارد که تجمعی از درختچه‌ها را به‌عنوان سمبل‌هایی از انسان‌ها تصور شوی.» علی‌رضا سمیع‌آذر مدرس تاریخ هنر ازجمله چهره‌های شاخصی بود که در افتتاحیه نمایشگاه جلال شباهنگی درباره آثار او سخن گفت و نقاشی‌های او را با منحنی‌های شاخصش از مناطق کویری و کوهستانی ایران، استعاره‌ای از نگاه آکنده از عشق به وطن توصیف کرد و دربراره منحنی‌های تابلوها گفت: «این منحنی‌ها را که تا اندازه زیادی یادآور مناطق کویری و کوهستانی ایران است، می‌توان از منظر استعاره‌ای نگاه به وطن هم قلمداد کرد؛ نگاهی سعادت‌مند، خوشبین و آکنده از عشق به وطن را در همین منحنی‌های خیلی ساده می‌توان رصد کرد.

نقاش، یک کشور کهن را با همه تلاطم، تحولات و مسائل گوناگونش به شکلی خیلی ساده، آرام و عمیق می‌بیند مثل پیری خاموش که جلوه‌هایی ژرف را همچنان در خودش حفظ کرده است.»

نمایشگاه «دشت‌ها و کویرها» تا ۱۶ بهمن‌ماه از ساعت ۱۷ تا ۲۱ در گالری «آریانا» واقع در الهیه، انتهای خیابان مریم شرقی، ابتدای خیابان فرشته (شهید فیاضی)، شماره ۹ دایر است.

امید را در سینمای ایران در آغاز دولت یازدهم به‌وجود آورد و در ادامه دلایل نگرانی‌شان را چنین ذکر می‌کنند: «نگران امنیت صنف و حرفه‌مان هستیم که از جوانب مختلف گرفتار حمله گروه‌های قلیلی شده است که دیدگاه‌های سلیقه‌ای‌شان را قانون می‌شمارند و نگاه‌های متفاوت از خود را برنمی‌تابند و برای اهالی سینما، با وجود رعایت همه چارچوب‌های قانونی، هر روز سد و غائله‌ای در راه ارتباط با مخاطبان حرفه‌ای فراهم می‌کنند.

موج فراگیر احساس عدمامنیت حرفه‌ای را در اقسار مختلف همکاران‌مان می‌بینیم و نگرانیم چراکه خطر تبدیل تدبیر و همراهی را به بی‌عملی و بی‌تفاوتی و امید گشایش فرهنگی

کانون کارگردانان سینمای ایران

را به یأس و انفعال و گم‌کردن مسیر تعالی، در گذشته و در این مسیر مشترک، به تجربه دریافته‌ایم.» در ادامه همین نامه است که کانون کارگردانان سینمای ایران از عقب‌نشینی‌ها و عدم‌طاعت مدیران فرهنگی و همراهان دولت در برابر همه‌ها شکوه می‌کنند.

در بخشی دیگر از این نامه که خطاب به رئیس‌جمهور نوشته شده است، آمده است: «نگرانیم، چراکه قریب به اتفاق اهالی سینما را بیشتر از مسئولان عالی ذی‌ربط درگیر حفظ اعتبار و اقتدار این نهادها، در مقابل سلیقه‌های سیاسی نشسته برجای قانون می‌بینیم و شاهدیم که تزلزل، دوگانگی بیان و عمل و تسلیم‌های مکرر مسئولان عالی فرهنگی راه را بر بی‌هویتی و بی‌اعتباری این نهادهای قانونی گشوده‌تر

گفت‌وگو با امیررضا بیگدلی

داستان خودم را می‌نویسم

امیر رضا بیگدلی | راستش را بخواهید من

پیش کسی داستان‌نویسی یاد نگرفتم‌ام. خود در خانه شروع کردم به خواندن و نوشتن. کمی بعد که شروع کردم ابتدا «قصه‌نویسی» رضا براهنی را خواندم و سپس کتاب‌های جمال میرصادقی را. همین دوستان داستان‌نویسی پیدا کردم که داستان‌هایم را فقط برای آنها می‌خواندم. البته طبیعی است که تمام این شنیده‌ها و خواننده‌ها روی کار من تاثیر داشته اما استنباط خودم من چنین است که داستان‌نویسی و راه خود را با سعی و خطایی از همان ابتدا شروع کردم و درست در زمانی که در حال نوشتن داستان «زیادی سخت نگیر سسمانه» بودم به زعم خودم به درک کاملی از آنچه داستان کوتاه نامیده می‌شود، رسیدم. بعد از آن فهمیدم وقتی داستان می‌نویسم، فقط داستان می‌نویسم. نه چیز دیگر. وقتی این داستان را می‌نویسم فقط دارم داستان را می‌نویسم. نه چیز دیگر. فهمیدم هر داستان در وهله اول باید از دل خودش بیرون بیاید و بدون شک باید خواندنش لذت‌بخش باشد. من فکر می‌کنم اصرار بر این لذت‌بخش بودن به‌عنوان اصلی‌ترین جنبه داستان‌هایم سبب نشده تا در گستره داستان‌های من یک طنز خفیف وجود داشته باشد. جالب است خودم هم در زندگی همین طنز خفیف را دارم. هر چند داستان «زیادی سخت نگیر سسمانه» سومین داستان مجموعه «آن مرد در باران آمد» است اما می‌توان گفت داستان‌های این مجموعه آگاهانه نوشته شده است. داستان‌های کتاب اول«چند عکس کنار اسکله» را سیاه‌مشق می‌دانم.

سایه‌اش قرارمی‌گیرد. خب آسمان خانه ما کوتاه است. اما من داستان‌های خودم را نوشتم. داستان‌های من از دل زندگی خودم بیرون آمده نه از لابه‌لای سطرهای «کلیسای جامع». من نجاری کرده‌ام. نقاشی ساختمان کرده‌ام. در کارگاه کمربندسازی کار کرده‌ام. در بیابان رانندگی کرده‌ام. لوله‌کشی کرده‌ام. سیم‌کشی کرده‌ام. چتربازی- به معنای خاصش که در بندر عباس نام می‌برند- کرده‌ام. اینکه برخی گفته‌اند کپی‌برداری از کارور، کم‌لطقی است. به گمان من اینچنین نیست، اما واکنشی نسبت به آنها نداشتم‌ام. من داستان خودم را می‌نویسم و آنها نظر خودشان را ارائه می‌کنند. بدون‌شک اگر نظرات آنها برای من مفید بوده باشد به آن گوش کرده و در کارهای پس از آن دقت بیشتری کرده‌ام.

امروزه که تب داستان‌نویسی کاروری

تقریبا تمام شده است، آیا همچنان داستان‌های شما برخی از منتقدان را به یاد داستان‌های کارور می‌اندازد؟

راستش را بخواهید بنا به دلایلی که در

فیلم سینمایی «مصاحبه» در لیست بدترین‌های سال رویای تمشک طلایی برای یک جنجال سیاسی

فرهیختگان|فیلمی که جنجال ایجاد کرد واقعا هیاهویی برای هیچ بود. فیلم سینمایی «مصاحبه» که با تهدیدهای هکرها روبه‌رو شد و جدال بین آمریکا و کره‌شمالی را زیاد کرد، بالاخره در سینماهای آمریکا اکران شد، اما نتوانست توجه کسی را جلب کند، فقط توانست جزء کاندیداهای تمشک طلایی باشد. (جایزه‌ای که نقطه مقابل اسکار محسوب و در غرب، «اتلس

شانه بالا انداخته: جان گالت کیست؟»، «افسانه هرکول»، «نوار جنسی»، «خانه تسخیر شده شماره ۲»، «لاک‌پشت‌های نینجای جهش یافته نوجوان»، «پشت سر گذاشته»، «مصاحبه»، «دگرگون

ادب‌وهنر

خط‌داغ

سینما

پولاد کیمیایی

فرهیختگان|انگار فیلمسازی قرار است از پدر به پسر برسد. حالا پولاد کیمیایی میراث‌دار پدرش مسعود شده و قرار است پشت دوربین قرار بگیرد. او که بازیگر ثابت پدرش است می‌خواهد فیلم سینمایی «معکوس» را بسازد. او گفته این روزها دارد با بازیگرهای مذاکره می‌کند. خودش فیلمنامه‌اش را نوشته و علی سرتیپی هم تهیه‌کنندگی‌اش را به عهده دارد. البته مسعود کیمیایی هم به‌عنوان مشاور در کنار پسرش است.

سینما

پیتز جکسون

فرهیختگان|«هابیت: نبرد پنج لشکر» آخرین فیلم از مجموعه سینمایی هابیت ساخته پیتز جکسون برای سومین هفته پیاپی صدنشین پاکس آقیس آمریکای شمالی شد. با این حساب فروش فیلم جکسون از مرز ۷۰۰ میلیون دلار گذشت. این فیلم ۱۷ دسامبر ۲۰۱۴ هم‌زمان در آمریکا، ایتالیا، اسپانیا و کره جنوبی هم اکران شد. «درون جنگل» به کارگردانی راب مارشال دومین فیلم پرفروش شده و «شکسته نشده» به کارگردانی آنجلینا جولی هم در رده سوم فروش هفته قرار دارد.

ادبیات

احمد محمود

فرهیختگان|مدیر انتشارات معین می‌گوید خنوده احمد محمود را راضی کرده تا سه کتاب خود را که سال‌هاست به صورت رسمی چاپ نشده منتشر کند. کتاب‌هایی که زمانی به‌دریختور هست یسا. نه. اشتباهی یا درست، آنها در این مرحله دارند از خودشان و زندگی‌شان مایه می‌گذارند. اما بخش دوم خوب نیست، زیرا تمام آن چیزهایی که نوشته می‌شوند به صورت حرفه‌ای به سمت خوانندگان هدایت نمی‌شوند. این غده بدخیم و ویرانگر ادبیات‌داستانی زمان حال ماست. همان چیزی که به صورت کلی، اما بجا در کتاب «شعارنویسی بر دیوار کاغذی» به آن اشاره شده است. همان چیزی که به من می‌گویند: چون خودت نیستی داستان‌هایت دیده نمی‌شوند. یک استراتژی ابالهانه برای رسیدن بر یک نام‌ننگین. این جریانات بلائی جان داستان‌نویسان خوب و پله ترقی داستان‌نویسان بلد است.

در مورد بخش دوم سوال باید بگویم در برابر داستان‌هایی چون «یله‌آبی»، «از میان شیشه از میان مه»، «زخم»، «حفره»، «بشکن دندان سنگی را»، «آقا باور کن آقا»، «پاکرد سوم»، «هاویه»، «دیوان سومات» و چند داستان دیگر بلند شده و سرپا می‌ایستم. آدم‌هایی که این دیوار را ساختند با آدم‌هایی که به آن تکیه داده‌اند زمین تا آسمان فرق می‌کنند. خودم هم جزء دسته دوم هستم.

سینما

بابک حمیدیان

فرهیختگان|هرچه به جشنواره سی‌وسوم فجر نزدیک می‌شویم خبرهای فیلم‌ها بیشتر منتشر می‌شود. این است که بابک حمیدیان هم که در ایسن خبرها دیده می‌شود. او که پارسال جزء بازیگران پرفیلم جشنواره بود، امسال نیز او را در فیلم‌هایی می‌بینیم. یکی از این فیلم‌ها «شکاف» ساخته کیارش اسدی‌زاده است. البته حمیدیان این روزها در تئاتر «مربی‌ها برای کتاب‌سوزی‌ها» نیز حضور دارد.

سینما

علی مصفا

فرهیختگان|اعلی مصفا قرار است به پراگ برود و جشنواره فیلم پراگ را داوری کند. در این جشنواره فیلم «برف» ساخته مهدی رحمانی نیز حضور دارد؛ فیلمی که یک خانواده ایرانی را روایت می‌کند. قرار است فیلم «برف» و «خاطراتی برای تمام فصول» نمایندگان سینمای ایران در بخش رقابتی این جشنواره باشند.